

VETO

ALGEMENE STUDENTENRAAD

Vanaf maandag 4 januari

Sociale Raad organiseert een zgn. betaalstaking.

Alma-tickets zullen aan 60 fr. worden verkocht i.p.v. aan 65 fr.

We zeggen juli '81. De laatste loodjes worden gelegd voor de zomerzitting en nog voor de studenten op vakantie vertrekken stijgen de ALMA-prijzen met 4 en 5 frs. Los van de dagschotel komen er 3 prijzen voor het nagerecht: resp. 6,7 en 8 frs. Leuven ontwaakt uit zijn zomerslaap en de minder fortuinlijke examinandi, die van de septemberzitting, stellen vast dat een warme dagschotel nu 60 frs. kost. Van de examenbeslissingen werd geprofiteerd om alle prijzen met 2 frs te verhogen.

Vanaf maandag 4 januari worden de Alma-tickets, en daarmee de gewone maaltijden, 5 frank duurder. De Algemene Studentenraad vindt dit nogal veel, een stuk meer dan de indeksstijging, en organiseert een eenvoudige betaalstaking. Voor 60 frank kan je, als je daaraan meedoet, nabij de Alma-kassa's gele tickets kopen, waarmee je aan de oude prijs in de studentenrestaurants (met ticketsysteem) kan gaan snoepen. Daarmee steun je een 'aktie' die druk wil uitoefenen op de academische overheid om enige andere besparingsmaatregelen door te voeren - voorbeelden hieronder - en om aan vaderschap Staat te vragen wat selectiever te zijn in z'n 'bezuinigingen'.

Alma geen commercieel restaurant

De ALMA v.z.w. is niet zo maar een bedrijfsrestaurant, het is beslist één van de grootste en best georganiseerde in zijn soort. Toch verschilt de Alma essentieel van een commercieel uitgebaat restaurant, zijn klanten betalen slechts een gedeelte van wat de maaltijden kosten. Het resterende gedeelte wordt gedekt door staats-toelagen. nu al ongeveer 39 fr. per maaltijd.

In haar bezorgdheid om het hoger onderwijs meer toegankelijk te maken, voorzorg de overheid in toelagen voor de universitaire eethuizen. Deze toelagen werden mogelijk door de WET van '60, die ook in toelagen voor de universitaire homes voorzorg en voor de psychomedische en sociale diensten (zie ook hieronder). Het verwachte tekort '82 voor de ALMA beloopt 72.000.000. Geen peulschil op een begroting van zowat 240 miljoen, die voor 131,5 miljoen van staats-toelagen afhankelijk is. Het hoeft dan ook weinig verwondering te wekken dat een beperking van de staats-toelagen meteen ook een verhoging van de maaltijdprijzen voor gevolg heeft. Deze beperking werd doorgevoerd door de programmawet '81; het ging om 14,2 miljoen of 9,8% van de toelagen. Zodoende kon binnen de sociale sector slechts een bedrag van 67.000.000 worden vrijgemaakt voor de ALMA. Het resterende deficit moet door prijsverhogingen worden opgevangen.

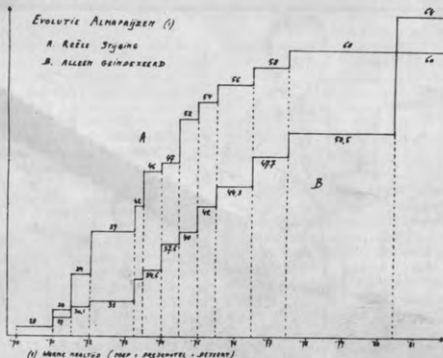
Goedkope, degelijke maaltijden, en dito huisvesting vormen de peilers

van deze toegankelijkheid. Wonen en eten beslaan immers bijna 60% van het studentenbudget. Logischerwijze gaan beide posten dan ook met het groen van de rijkssubsidies lopen.

Staats-toelagen te klein, ook inzake studiebeurzen

Als de staat de wet van '60 in zijn oorspronkelijke vorm zou toepassen dan zou de K.U. Leuven in '81 ongeveer 54 miljoen meer ontvangen moeten hebben. Deze veronderstelling gaat ervan uit dat de toelagen net als de grondstoffenprijzen en de loonkosten de indeks zouden hebben gevolgd. Maar dat hebben ze duidelijk niet gedaan (zie tabel 2). Reeds jaren meent de overheid zijn inspanningen voor de sociale sector te mogen inkrompen. Dit heeft in eerste instantie aanleiding gegeven tot rationalisaties, maar heeft de sociale sector vervolgens ook duurder, en het onderwijs dus minder toegankelijk gemaakt, vooral dan voor lagere socio-professionele categorieën.

Voorts huldigt de overheid dezelfde afgraakopvattingen in het toekennen van studietoelagen. Jarenlange onderindexering en laatste tijdige uitbetaling; dit jaar voor de 3de opeenvolgende keer een complete stilstand in de beursbedragen. Nochtans komt een dikke 60% van de toelagetrokkers uit een gezin dat niet over een socio-vitaal minimum beschikt.

BELANGRIJK

Door kwaad opzet van derden is Veto nr. 12, dd. 17 december '81 niet kunnen verschijnen. Personen die menen op een aantoonbare manier schade te hebben geleden door deze omstandigheid kunnen dit per aangetekend schrijven aan de verantwoordelijke uitgever melden. Dit nummer 12 bis geldt als een vervangingsnummer.

WEEKBLAD, Jg. 8, '81-'82, Nr. 12 bis, 4 januari 1981.

V.u. Bruno Leynse, Van Evenstraat 2 D, 3000 Leuven.

Redakties op vrijdag, 18u30 op 't Stuc, 1ste verdieping.

Nr. 14. Artikels binnen op vrijdag 8 januari. Advertenties en zoekertjes op maandag 11/1.

Getuigen ongeval gezocht

Beste Bruno,

In de nacht van 11 op 12 november is mijn beste vriendin Josie Poukens door een smartelijk ongeval overleden. Zou het mogelijk zijn in verband hiermee een bericht in Veto te plaatsen? NI. dat getuigen van het ongeval, dat gebeurd is in de Vesaliusstraat ter hoogte van het huisnummer 29, iets laten weten op volgend adres: Rita Vliegen, Vital Decosterstraat 47-49, 3000 Leuven. Of thuis, Kruisstraat 3, 3660 Opglabbeek.

Dinsdag 8 december jl. ging een groep studenten nogal demonstratief picknicken in de Faculty Club (Groot Begijnhof). Het personeel diende hen lakoniek soep op. Gratis. Hoewel de Faculty Club normaal helemaal niet gratis is. En bovendien voor 6 miljoen wordt betaald door een universiteit die met dat geld nuttiger dingen kan doen.

We blijven duidelijk: «Neen aan De Bondt»

De algemene vergadering van Sociale Raad-ASR heeft zich duidelijk uitgesproken tegen De Bondt. Na ruime consultatie van de kringbesturen blijkt dat inschrijvingsgelden in geen geval als financieringsbron voor de sociale sector mogen aangeboord. Een spiraalbeweging in opwaartse zin

zou immers moeilijk te vermijden zijn als het hoofdprobleem niet wordt aangepakt: nl. de achterwege blijvende staatsgelden. Gedurende het eerste trimester werden de oproepen van het regionaal en nationaal aktiekomitee wel juist, maar soms ook voorbarig gevonden. Nu de gevolgen van de operatie programmawet duidelijk voelbaar worden, beseffen we dat alleen een volgehouden en consequente actie de besparingsgolf in de sociale sector kan doen keren.

	geïndexeerde bedragen	reëel uitgekeerde bedragen	absoluut verschil
'75	96.619.200	78.259.000	18.360.200
'76	112.060.000	89.467.000	22.593.000
'77	127.080.000	104.109.360	22.970.640
'78	140.140.000	119.275.000	20.865.000
'79	154.110.000	131.500.000	22.610.000
'80	164.360.000	137.300.000	27.060.000
'81	185.850.000	131.493.000	54.357.000

tabel 2 : Toelagen van het Rijk aan de sociale sector van de K.U. Leuven.

Sportkot en de 24 uren

Wegens de titel *Sportkot geklopt in 24 uren* van het veto-nummer van 3 december menen we toch te moeten reageren. Inderdaad, het sportkot is geklopt, misschien terecht, maar wij hebben toch onze bedenkingen bij het artikel en de 24 uren.

Vooreerst vinden wij het belachelijk dat de ware sportievelingen van het VTK worden vergeleken met de 'professionals' van het sportkot. Op het sportkot lopen inderdaad professionals rond, maar vergeet niet dat 50% van het sportkot bestaat uit kinistudenten die praktisch geen sportpraktika krijgen. Ook waren op bepaalde uren meer dan 75% meisjes aan het lopen. En alle LO-tudenten zijn ook niet even snelle.

Er wordt ook gesproken in het artikel over de ware sportievelingen van het VTK. Het is inderdaad niet moeilijk te winnen wanneer men 's nachts na een halve ronde aflost, en men onnaauwkeurig de ronden opschrift. En wat dan te vinden van een paar eerste kan ingenieursstudenten die om 2 u 's nachts de moeite doen om een rondje te willen lopen, maar niet mogen omdat ze volgens de VTKafgevaardigde niet snel genoeg kunnen lopen (en dan worden de 24 uren massasport-voor-alleen genoemd).

Hoe is het mogelijk dat 's namiddags het Sportkot 2 ronden inhaalt op het VTK, maar tijdens de bekendmaking van de stand na dat uur blijkt dat het VTK 2 ronden voorsprong heeft genomen. Andere fakulteiten hebben ook dergelijke zaken onderzocht. De ware sportievelingen van de 24 uren worden wel niet vermeld in het artikel! Lerkeveld loopt met 80 man de 24 uren uit en behaalt een eervolle plaats, sommige personen hebben 50 en meer rondes gelopen, sommige fakulteiten hebben even met sommige studenten gelopen... Dat zijn de ware sportievelingen. Wij willen niet alle VTK-studenten afbreken of hun prestatie te niet doen, maar deze onregelmatigheden (waarvan wij getuigen zijn) mogen toch aan de kaak gesteld worden. En tegene die het artikel geschreven heeft, zou ook wat beter geïnformeerd en neutraaler mogen zijn.

Enkele studenten van 1° lic Kine
Philippe, Wim, Tot, Magda
Paul, Johan, Edith

Zuid-Afrika

Hoewel het niet in mijn intentie ligt een polemiek tot in het eeuwige te beginnen over Zuid-Afrika (iets dergelijks belandt al gauw in een hopeloos pro- kontra gekisbesis) zou ik toch graag reageren op de repliek van Filip Canlijn om mijn bijdrage: 'Zuid-Afrika: overdreven negativisme'.

Filip merkt o.a. op: «Onthou dat die blanken al eeuwen in Zuid-Afrika zitten, niet met charitatieve bedoelingen, maar om hun eigen zakken te vullen, uit eigenbelang en winstbegeer».

Laat ons nu niet met woorden gooichelen. De blanken in Zuid-Afrika is een mens zoals jij en ik. Geen heilige - en dus uiteraard bekommerd om zijn eigen portefeuille - maar ook geen onmens, en dus niet uitsluitend uit op eigenbelang en winstbegeer. De manier waarop Filiep het stelt, lijkt me wel wat ruw geformuleerd. Verder wordt gezegd: «... de essentie blijft nog altijd dat 17 miljoen zwarten in hun eigen land de les gespeld worden, door 4,5 miljoen blanken.» En verder: «Onthou dat die blanken maar die kansen zullen geven, die maximaal het status-quo garanderen en die minimaal hun riantie positie bedreigen.»

Nu maak ik me hierover weinig illusies. Zuid-Afrika heeft heden ten dage inderdaad een blank minderheidsbewind en de dag dat de eerste zwarte in het Zuidafrikaanse parlement zal verschijnen zie ik nog niet komen (als die er ooit komt). Maar je kunt dit onrechtvaardig vinden en dat is je volste recht. Maar laat ons nu ook eens realistisch zijn. Waar Afrika is er een geslaagd democratisch experiment geweest? Is dit continent wel rijp voor de democratie? Voor een situatie als in Z-Afrika bestaan er m. i. drie mogelijke oplossingen:

- de baasskap-idee: een blanke minderheid domineert een zwarte meerderheid (de essentie van het systeem, zoals Filiep meent);
- integratie, die uiteindelijk resulteert in 1 man, 1 stem-stelsel (wat dus een zwart meerderheidsbewind impliceert);
- gescheiden ontwikkeling: ieder volk baas over zichzelf.

We delen wellicht ons scepticisme met betrekking tot de baasskap-idee. Moeilijker wordt het wat de twee overig betreft. Persoonlijk opteer ik voor gescheiden ontwikkeling. Het lijkt me ongezond zoveel verschillende culturen, zoveel verschillende volkeren te vermengen. Waarom zou in Z-Afrika lukken wat in zoveel andere Afrikaanse landen niet gelukt is (en wat nauwelijks lukt in België). Ten tweede - en dit is geen racisme, wel realisme - moeten we ons toch eens de vraag durven stellen in hoeverre de Afrikaanse zwarte rijp is voor een moderne, Westerse democratie (beschouw dit als jebief niet als laagkundigheid t.o.v. de zwarte, ik ben de eerste om toe te geven dat wij ook iets van die mensen kunnen leren, denk aan vriendelijkheid, gastvrijheid, enz.).

Sinds het einde van de vijftiger jaren heeft de baasskap-idee in Z-Afrika plaats moeten ruimen voor het principe van de gescheiden ontwikkeling. De thuislandpolitiek lijkt mij in dit opzicht een stap in de goede richting. Ik schrijf «een stap in de goede richting» en niet «de oplossing». In «Zuid-Afrika, overdreven negativisme» heb ik trouwens zelf bevestigd dat de thuislandpolitiek niet kan gezien worden als een oplossing voor het statuut van de verstedelijkte zwarte. Ook vind ik persoonlijk dat de oppervlakte van de thuislanden moet verruimd worden. Plannen in die richting bestaan. Het is echter een pijnlijke operatie, blanke boerderijen moeten onteigend worden, of blanken moeten binnen een zwarte staat gaan leven. Filips argument «Niemand geeft graag grondstoffen, arbeidskrachten, industrie en kapitaal af» geldt hier uiteraard. Goedkeuren doe ik dit niet. Maar laat ons nu niet hypokriet zijn t.o.v. de blanke Zuid-Afrikaan. Zitten wij ook niet te vitten over enkele vierkante km Voeren en Komen.

De hele discussie over Z-Afrika wordt m.i. bepaald door het feit of je al dan niet het principe van gescheiden ontwikkeling aanvaardt. Doe je da, dan komt Z-Afrika plots in een geheel ander daglicht te staan. Doe je dat niet, dan is de slotbalans uiteraard negatief. Het zijn twee verschillende uitgangspunten, die telkens tot een verschillende konklusie komen. Wat mij betreft, ik aanvaard - gezien de complexiteit van de Z-Afrikaanse samenleving, het principe van gescheiden ontwikkeling (hoewel ik toegeef dat de juiste vorm nog niet gevonden is). Let wel: ik heb het hier niet over de kleine apartheid (gescheiden restaurants e.d.) die men wat mij betreft best zo gauw mogelijk zoveel mogelijk teniet doet. (Zeg nu asjeblief niet dat ik de negatieve aspecten van Zuid-Afrika negeer.)

Chris Vervliet

De redactie zal ter gelegenheid tijd uitvoering ingaan op de uiteenzetting in bovenstaande brief, die, tussen haakjes, in grote lijnen door een ander Leuven studentblad wordt gepousseerd. Het moet wel duidelijk zijn dat de redactie onduidelijk tegen deze opvattingen wenst in te gaan, ook al publiceert ze bovenstaande lezersbrief.

Dinsdagmiddag (08.12.81) zijn de sociaal afgevaardigden van de Leuvense faculteitskringen samen met nog een aantal studenten (50 in totaal) naar de Faculty club - het prestigieuze restaurant voor profen en wetenschappelijk personeel van de K.U.L. - getrokken om er hun middagse boterhammen op te eten. Sociale Raad wilde met deze prikactie protesteren tegen de gang van zaken bij de jongste begrotingsdiscussie op de Raad voor Studentenvoorzieningen van de K.U.L., beheersorgaan van de sociale sector. Met name zijn de studentenafgevaardigden verbolgen over het feit dat het tekort van 31.6 miljoen fr. op de ontwerpbegroting 1982 andermaal zal afgewendeld worden op de studenten, voornamelijk in de vorm van prijsverhogingen in de studentenrestaurants en universitaire woonegelegenheden. Precies deze beide uitgavenposten bedragen 60% van het studentenbudget (H.I.V.A.-enquête, K.U.L.) en elke verhoging in deze sector heeft dus belangrijke en zeer directe gevolgen op de uitgaven van de student. De prijs voor een dagshotel in de alma (studentenrestaurant) zou met 5 fr. stijgen; in de universitaire residenties, waar men na het inkomen gedifferentieerd prijzenstelsel hanteert, zou naast een prijsverhoging van 10%, door de aanpassing van de barema's precies de laagste huurprijscategorie gehalveerd worden. Deze a-sociale maatregelen druisen in tegen de democratische politiek die met de sociale sector moet gevoerd worden.

De reden waarom het deficit in de sector studentenvoorzieningen zo hoog opgelopen is, is te wijten aan een in gebreke blijvende nationale overheid, die haar verplichtingen volgens de wet van 3 augustus 1960 niet nakomt. De betoelaging volgt de kostenstrijding volgens de index van de

consumptieprijsen niet (reële daling van 21.6% (1981) tov 1960) en als klap op de vuurpijl voorzag de programmawet 1981 in een supplementaire besparingsmaatregel ten belope van 10%, wat de sociale sector veroorzaakte de rode cijfers deed induiken. In het licht van een gaaf te houden sociale politiek voor het Hoger Onderwijs, stemde de studentendelegatie op de Raad voor Studentenvoorzieningen in met besparingen, tenminste voor zover deze geen prijsverhogingen noopten. Het resterende deficit zou dan overgedragen worden aan de Raad van Beheer van de K.U.L., ten laste van het eigen patrimonium. De academische fractie is hierop niet ingegaan en heeft veel verdergaande besparingen goedgekeurd. Anderzijds vindt de academische overheid in haar patrimonium nog geld genoeg om de meest aburrante activiteiten en toelagen te bekostigen. 'Vergoeding hogere functies' (3.2 miljoen fr. zitpenningen voor de toch al rijkelijk betaalde academisch gezagsdragers), toelagen aan de Faculty club ten belope van 6 miljoen fr. (!) en toelagen aan het gelijkaardige Guest house in Kortrijk (K.U.L.A.K.) voor meer dan achthonderd duizend fr. zijn daar slechts enkele voorbeelden van.

De Faculty club, als symbool van deze verspills-en prestigepolitiek, werd dan ook uitgekozen als terrein voor een prikactie van de sociaal afgevaardigden. De actie verliep vreedzaam. De aanwezige professoren bleven er alvast niet bij op hun honger zitten. Deze prikactie moet gezien worden als de start van een veel ruimere informatie- en sensibiliseringscampagne naar de studenten toe. Enkel een kordate reactie van hen kan de op gang gekomen selectieve afbouw stoppen.

-Sociale Raad, K.U.Leuven-

Lucien's corner

Iedere krant die zichzelf respecteert geeft een jaaroverzicht in zijn laatste editie van het jaar dat sterven gaat. Dan kunnen de lezers in de gezellige warmte van hun vertrouwde krant bij het haardvuur en de kleurige kerstboom even terugblikken op het voorbije jaar. Het was ondanks alles een jaar zoals een ander en toch de moeite waard. Daarom deze Corner in de vorm van een jaaroverzicht. Na een avond in De Valk waarop de linkse studentenbeweging even front had gevormd tegen de herstelwet, dronken we een pintje in Politika. Enkele malen klonken de stars and stripes uit de versterkers: Reagan is verkozen. Dadelijk weerklinken bedreigingen aan het «internationalisme» en de junta in El Salvador krijgt royale steun. De guerrilla reageert met een algemeen offensief; in Leuven wordt gemobiliseerd voor een solidariteitsbetoging in Brussel. Er komt een grote El Salvador-ang met een stille optocht van de Leuvense scholen, met Jan Deplancke van het Latijns-Amerikaanse College op TV, met een hongerstaking, een UR-upis. Een jaar geleden kreeg Romero een eredoctoraat van de KUL. Het El-Salvadorcomitee brengt dat met een aktie in herinnering op het patroonsfeest. Als Illich komt spreken voor een nokvolle Grote Aula, verliest de VVN hem een studenteneredoctoraat Maar een ander Leuven begint op de voorgrond te komen. Luc Deprost

teistert de Veto-redactie met lezersbrieven en het NSV waagt het een eerste avond te organiseren. Dadelijk worden er langs beide kantens privemilites opgericht en Leuven is weer bezig zoals zes, zeven jaar geleden. De ene privemilite gaat de fastisten uitjouwen, de andere bezet de eerste verdieping van 't Stuc en gaat op de vuist met woedende MLB's. De polemiek over en weer geeft aanleiding tot enkele interessante debatten, wat zelfkritiek bij de ASF en de oprichting van een vrije studentenvakbond Solidariteit, die dat jaar al in de academische agenda staat, buiten de erkende verenigingen. Ze zou al 2000 leden tellen maar ze laat toch weinig van zich horen. De andere studentenvakbond, VVS, gaat zich bezig houden met de overheid aan te porren de beurzen uit te betalen. De rektorverkiezingen worden niet de grote slag om Leuven zoals De Standaard ons voorhield te geloven. De Panorama-uitzending over Leuven werd zowat de bekroning van een bewogen tweede helft van het academiejaar '80-81. Luc Decreus beweert voor de micro dat CDS de grootste politieke studentenvereniging is in Leuven, maar terwijl op het scherm de beelden komen van een twintigtal schaarse geïnteresseerden voor een CDS-avond over drie generaties christendemocratie, vertelt William Van Laeken dat op hetzelfde ogenblik Alma II vol zat voor een benefiet van De Morgen.

Dan wordt Leuven kalm voor de examens en de vakantie of de blok voor tweede zit. Het socialisme bleeft door in Frankrijk, maar in België valt een zoveelste regering en Martens neemt plaats voor Eyskens. De wekkelijke regeringskrisis doet Manu Ruys en vele anderen spreken van de ondergang van het regime. Maar acht interessant tijdens de vakantie was het bij Boel in Tense. Eind september valt de regering nu definitief en er komen verkiezingen. De topser van oktober was de onverwacht massale vreesbetoging. In de formatiote van Martens V staat niets - over buitenland of defensie. Dat wordt wellicht met volmacht geregeld. Ook over onderwijs of universiteit wordt wilselijk gezeggen. Sociaal verpakte besparingsmaatregelen brengen weinig studentenoppositie op straat, ondanks de langverwachte bundeling van de krachten in VVS-SVB. Maar na de eerste nationale betoging volgt een windsstille - de voornaamste militanten werpen zich in de elektorale partijstrijd. De verkiezingen zijn onverwacht verrassend, maar de kiezers hebben het de politieke elite moeilijk gemaakt. Na Vanderpoorten, Declercq en Nothomb komt Martens terug op het voorplan. Hij zet 't stout en boudt dat hij het doet om premier te worden. Hij neemt duidelijk revanche voor zijn knock-out van 2 april. Maar de ware politiek speelt zich elders af: er wordt gedreigd met een devaluatie om de bevolking tot matigen te dwingen. België wordt meer en meer federaal, de Waalse vakbonden maken een stalen vuist, de Vlaamse christelijke metaalvakbond denkt aan een eigen partij voor het ACW en er dreigt boel bij Cockerill Yards in Hoboken. In Leuven is alles gut met Bialek. Een dik pak sneeuw en een zoveelste regering van de laatste kans als eindexamen geschenk. Denk aan de vrede op aarde, de verdwenen «evangelien», de miljoenen vluchtelingen, de hongerige Polen en feest smakelijk. Tot volgend jaar, lieve lezeler.

(Nvdr. Zoals je elders kan lezen had deze Veto - of tenminste de volledige versie van - op 17 december moeten verschijnen. Door een tussenkoms van de uitgeverij via dewelke Veto wordt gedrukt is dit niet mogelijk geweest. Deze Corner werd ongewijzigd uit Veto 12 overgenomen.)

ALS GROTE MENSEN PRATEN MOETEN KINDEREN ZWIJGEN!

E pericoloso sporgersi

Donderdag 10 december: een gewone dag in het Leuvense, dus je gaat 's middags in aula 2 eten. Of is het toch niet zomaar een gewone dag? Twee hoektafels van de middenbeuk staan sjuifend gedekt met wit porselein met gouden randjes, wijnglazen en koperen kandelaars. Aan beide tafels zitten telkens drie mensen in witte overalls en petje te eten. Twee obers, twee dienstertjes en een maitre d'hotel komen aangelopen met achtereenvolgens port, soep, wijn, een hoofdschotel en een koffie met gebak. Wat deze bende uitvoert weet niemand te zeggen, wel kan iedereen 'e pericoloso sporgersi' lezen op de overalls, iets dat ook al op de menu's vermeld wordt die de almatafels sieren. Op de binnen kant van de menu staat een nieuw raadsel te lezen: 'feestmenu op 23 en 24 maart'. Moet dit niet december zijn, komt iemand vragen. Nee lieve jongen; wat je onder 'alternatief' vindt, is niets meer dan het programma van wat had je gedacht - e pericoloso sporgersi. Deze titel staat dan voor het centrale project van cultuurraad. Op 23 en 24 maart wordt er immers een soort 'kunstmarkt' georganiseerd, een tweedaagse happening op, rond, in en onder 't stuc. De crisis is niet meer te stuiten, en daarom herhalen we onze oproep aan alle creatieve en van verbeelding-overlopende studenten: wij hebben nog heel veel volk nodig, waaronder tientallen klowns, vuurverters, mimespelers, videomakers, balletdansers, beeldhouwers, schilderprojectkunstenaars, performers, filmers, poëten, kraakdoosspelers, adanietexperimentele musici en al wie denkt dat hij of zij gek genoeg doet om het agn anderen te laten zien, horen, voelen, ruiken,...

Als promotiestunt es lekker gaan eten. Dat noemt men -het goede aan het aangename paren-. Met rechts boven op het podium een even ludieke actie onder het motto: 'Menu '82 - brood met plat water.'. Of de toekomst van de sociale sektor.

Al wie tot één van de hierboven vermelde categorieën meent te behoren, wordt vriendelijk doch dringend verzocht zijn/haar naam plus idee op te geven bij de personen wiens naam op de volgende lijnen te lezen staat: goede/de keersmaeker en/of bruno uyttenhove (te vinden op cultuurraad) 't stuc, van evenstraat 2d; zie verdieping) ten laatste op 10 januari (lieftst vroeger natuurlijk)

opm. door een spijtige samenloop van omstandigheden viel de ludieke actie in de alma samen met een prikaktie die als protest bedoeld was tegen de nieuwe prijsverhoging van de alma (voor de derde maal dit jaar). Wij kunnen ons daarbij aansluiten: onze actie was allermest als tegenaktie bedoeld, zoals sommige studenten dachten.

De Somer praat niet onder druk

Akademische raad 142 abrupt geëindigd

Maandag 14 december jl. omstreeks 19.30 u werd de Faculty Club voor de tweede maal binnen één week door studenten bezet. Op dat ogenblik vergaderde de Akademische Raad over de begroting van de universiteit voor 1982. Toen de studentenvertegenwoordigers aandacht vroegen voor de huidige problemen in de sociale sektor n.a.v. het tekort op de begroting van de studentenvoorzieningen 1982, bracht een ober van de Faculty vice-rector Tavernier op de hoogte van de aanwezigheid van een veertigtal studenten in de eetzaal. Rektor De Somer, voorzitter van de Akademische Raad, schortte onmiddellijk de vergadering.

Een veertigtal studenten, waaronder meerdere verkozen kringvertegenwoordigers in Sociale Raad en leden van de studentenfractie in de Raad voor Studentenvoorzieningen, hadden post gevat in de eetzaal van de Faculty. Op dat ogenblik stelden de

studentenvertegenwoordigers op de AR een nota vanwege Kringraad en Sociale Raad voor waarin speciale aandacht van de Akademische Overheid, de dekanen en de WP-delegatie gevraagd wordt voor de huidige problemen inzake financiering van de sektor studentenvoorzieningen. De studenten wilden het positief advies vragen van de AR opdat de Raad van Beheer van de KUL met eigen middelen van de unief het tekort in de sociale sektor zou opvangen zodat de voorgenomen prijsverhogingen in de Alma en in de residenties niet moeten doorgaan.

Begaan met de preciaire toestand in de sociale sektor hadden de studenten aan de deur van de vergadering postgevat om zo snel mogelijk het resultaat van de bespreking te vernemen. Bij gunstig advies van de AR wilden zij tevreden vertrekken, in het andere geval eisten zij een verklaring van de Akademische overheid over hun politiek inzake de Sektor Studentenvoorzieningen.

Zover is het niet gekomen! Toen De Somer vernam dat er studenten in de Faculty Club waren, wilde hij de vergadering stoppen. Onderhandelingen via de studentenvertegenwoordigers haalden niets uit en de rektor schortte de vergadering op met te zeggen dat hij niet onder druk wenst te praten over de problemen van de studenten.

Na discussie over het gebeuren verlieten de studenten onder een afkerend gemompel tegenover de houding van De Somer vreedzaam de Faculty Club.

De Student

(wordt vervolgd)

HIER VOLGT EEN KORTE ANALYSE VAN HET THEMA: DE STUDENTEN ALS OOK VAN HUN TEGENSPELERS: DE PROFESSOREN.

HIER IS ER EEN (EEN STUDENT).

BD'ers blijven op hun honger zitten

Bijzonder Diploma wordt in de praktijk opgebouwd.

Dit is een redelijk sarcastisch stukje journalistiek over het Bijzonder Diploma in Politieke en Sociale Wetenschappen (richting Communicatiewetenschappen).

Ter waarschuwing voor toekomstige BD-ers (1) Audiovisuele Communicatiemedië: de «Verenigde Studenten en Docenten van het Centrum voor Communicatiewetenschappen (CECOWE)» zijn weer op het oorlogspad. Inderdaad. Onze actie van verleden jaar had reeds haar vruchten afgeworpen: verstrengde toelatingsnormen voor het BD en een serieuze inkrimping van het programma sinds oktober '81. De BD-ers zijn nu geweerd uit elk praktijkgericht seminarie. Gevolg: het aantal BD-ers is geslonken van 80 (verleden jaar) tot 30 nu, wat een verheugend feit moet genoemd worden. Universiteitsstudies zijn immers beroepsstudies. Kumulatie van diploma's is bijgevolg niets minder dan een slinkse manier om andere studenten de loef af te steken op de arbeidsmarkt, en is dus als zodanig verwerpelijk. Corporatisme van onzentwege? (2) Natuurlijk niet! Aagieren zijn nuttige dieren als ze dicht beperken tot hun taak, d.w.z. als ze kadavers op een deskundige en milieuvriendelijke manier opruimen. Maar als ze zich in tijden van lijken-schaarste gaan gedragen als agressieve moordenaars van zwakkeren dieren en daardoor een evenwicht dreigen te verstoren, dan

blijft er slechts 1 oplossing: ze verwijderen. Omtrent de motivatie van de BD-ers bestaat niet de minste twijfel: «Voorlopig geen werk, pa en ma betalen nog wel, laten we dus onze kansen maar verdubbelen via het BD!» Dit gebeurt ten koste van anderen, zodat men hen zou kunnen beschuldigen van een soort «individueel corporatisme».

We willen onze actie nieuw leven inblazen. Onze eis, nl. de afschaffing van het BD op lange termijn, is immers niet meer dan rechtvaardig. Zo gaan we het dit jaar over een andere boeg gooien. We voeren een demoraliseringspolitiek binnen het BD door hen met hun neus op de eigen corporatistische houding te duwen, in de hoop dat ze genoeg sociaal besef hebben om geen misbruik te gaan maken van hun extra-diploma. Dit artikel maakt trouwens deel uit van die taktiek. Zelfs de docenten hebben zich solidair verklaard met onze actie. Enkele voorbeelden. Prof. Peters in de wandelgang (waar alle BD-ers verzameld staan) tegen een andere prof, heel luid: «Zijn ze nog steeds met zovelen? Ik had gehoopt dat het er minder waren!» Prof. Van

Heddeghem tegen de BD-ers: «Julie moeten niets verwachten van de audio-visuele stage. Zoek het zelf maar uit.»

Dit noemt men -het gevaar in de kiem smoren-. Tegelijkertijd is ook de fakulteit in haar nopjes, want elke BD-inschrijving is onontbeerlijk voor een goede subsidieregeling van CECOWE.

Waarschijnlijk in de waan dat ze door een stage toch nog voldoende praktische ervaring zouden opdoen hebben de BD-ers hun keuze gemaakt. Ze hebben dit jaar duidelijk naast de prijzen gegrepen. En nu weten ze dat ze ongewenst zijn. Laten we hopen dat ze genoeg moed en inzicht krijgen om ermee te kappen. Of: laten we de hoop koesteren dat de crisis zo snel mogelijk tot een einde komt. Dan hebben we zelfs hun geld niet meer nodig.

(1) BD: Bijzonder Diploma, een post-graduate opleiding (d.w.z. een opleiding voor mensen met een tweede-cyclus (licentiaats-) diploma), die 22 vaste semesteruren theoretische vakken omvat, samengesteld uit het licentieprogramma.

(2) Cfr. Veto nr. 3, jg. 7 ('80-'81), p. 12, onder de titel. CECOWE: naar een (h)orde van journalisten?

Maandag 4 januari

film : om 20.30 u "Bruxelles Transit" van Szami Slingermbaum (België 1980) in aud. Vezalius 60/50 fr.

woensdag 6 januari

concert : om 12.00 u fakulteitsconcert : J. Baert, zang en R. Stantcheva, piano ; op 8^e verdieping Letteren & Wijsbegeerte, Blijde Inkomststraat 21 ; gratis toegang.

donderdag 7 januari

film : om 20.00 u "Effi Briest" van Fassbinder in Auditorium Vesalius (Organisatie Germania)

Lezing over conceptuele kunst

Op 7 januari, donderdag, geeft Jan Debbaud, conservator van het Van Abbe Museum in Eindhoven (Ndl) een lezing over **Conceptuele Kunst**. Deze lezing gaat door om 17 uur op de achtste verdieping van het gebouw van Letteren en Wijsbegeerte (Blijde Inkomststr. 21). Inkom is gratis. De spreker behandelt de *evolutie van de dematerialisatie van het kunstwerk* in de jaren '60 en de reactie hierop in de jaren '70. Organisatie: Mecenias, kunsthistorische kring.

Kultuurraad zoekt flet-sers en luidsprekers

Voor het project «zingende fietsen-vragen» (zie Veto nr. 1) zoekt Kultuurraad oude luidsprekers uit atgedankte radio's, TV's, etc.... Verder zijn voor de uitvoering van dit gebeuren 12 of meer FIETTERS nodig. Vrijwilligers en luidsprekers melden zich bij Kultuurraad, 't Stuc, Van Evenstraat 2 D, op de 2de verdieping.

Voedselhulp aan Polen

De «vrienden van de K.U.Lublin» vragen de Leuvense studenten en professoren om een bijdrage voor het bestrijden van het Poolse voedselprobleem. De K.U.Lublin is een katholieke zusteruniversiteit van de K.U.Leuven met zo'n 2600 studenten en een academische staf van zo'n 1200 wetenschappers. Deze lijden eveneens onder het voedselgebrek. De maaltijden in het studentenrestaurant zijn pover. Giften op r.k. KB 431-0076791-34. In natura (mits niet bederfbaar en goed verpakt) afgeven in de Minderbroedersstr. 15.

Zoekertjes

Gevonden groene parka. Wsch in de drukte vh Barbarabal verwisseld met gelijkaardig exempl. Terug te halen bij VTK, Goudbloemstr. 1 blok 5 gelijkvl. Tel. 226509

Te koop tweede handsfrigo wegens dubbel gebruik. Prijs: 500 fr. z.w. Kapucijnenvoer 225 ; Alle werkdagen na 18.30 u.

Te koop grijze bontjas 1500 fr. en geel-bruine suède laarzen (mt. 43) 500 fr. niet gebruikt. R. van Raay, Dagobertstr. 56

Te koop R5 BJ 73 in goede staat prijs 15000 tel. 016120 Of Tiensestr. 45

Te huur rustig kot (wegens stopzetten studies), z.w. G. Vansteenwegen Roosen, Parkdreef 44, 3030 Heverlee (016/220752 na 18.00 u)

BELONGING 700 BF. Voor wie mijn groene parka, die de afgelopen weken in de gang naast de burelen in Alma II hing, terugbrengt. Z.w. 't Stuc, 1ste verdieping, ASR-secretariaat.

«Voor ons is het oorlog»

Een interview met Peter Vanhoutte over gewetensbezwaren en totaalweigeren.

In 1933 werden twee Waalse anarchisten, Marcel Dieu (beter bekend als *Hem Day*) en *Léo Campion*, door de Brusselse krijgsraad veroordeeld tot respectievelijk 20 en 18 maanden gevangenisstraf omdat ze geweigerd hadden nog langer deel uit te maken van het Belgische leger. Hun motivatie was de verhevigde oorlogsdreiging en de wetsvoorstellen van de liberaal *Devèze*, die het verbod op antimilitaristische propaganda in welke vorm dan ook inhielden. Het was toen nog maar enkele jaren geleden dat België het *Briand-Kellog* pakt hadden ondertekend, waarin de oorlog als een misdaad tegen de mensheid werd veroordeeld. Vandaag, bijna 50 jaar na dit beroemde proces (waarin *P.H. Spaak* de verdediging van beide dienstweigeraars op zich nam), zijn er weer twee dienstweigeraars of *totaalweigeraars* zoals dat nu heet, in Vlaanderen ditmaal. De ene, *Martin Van Kerrebroeck*, begon zijn actie vorig jaar. Dit jaar sloot *Peter Vanhoutte* zich bij hem aan. Zij verklaarden gezamenlijk de oorlog aan de Belgische Staat. Veto had een interview met Peter Vanhoutte.

Peter Vanhoutte werd in 1956 te Genk geboren, studeerde een tijdje voor priester, maar kwam uiteindelijk tot het inzicht dat zijn roeping elders lag. Voor hij in 1979 naar Leuven kwam, werkte hij aan de band bij *Ford-Genk*, om dan hier filosofie te studeren.

Veto: Hoe veel het mee om aan de lopende band te staan?

Peter Vh.: Het was een goeie ervaring, in die zin dat ik enorm verlinkt ben. Daar was het systeem duidelijk te zien; de mensen werden er uitgebuut op alle mogelijke manieren. Enkel het werken om geld te verdienen was belangrijk, tot ze dan gepensioneerd werden of dood gingen, en dat was het verhaal van hun leven... Nadat hij niet slaagde in eerste kan. filosofie, ging Peter Vanhoutte, in afwachting dat zijn statuut van gewetensbezwaarde definitief werd, werken op *Sociale Raad*.

Veto: Waarom heb je je statuut van gewetensbezwaarde aangevraagd?

Openingsuren secretariaat

De ASR-secretaris is op zijn bureau te bereiken ma 10-11u, di 12-13u, wo 14-19u, do 9-10u, vr 14-18u. De boekhouding is open maandag en dinsdag, telkens van 9 tot 16.45 u.

Peter Vh.: Tja, ik had een afkeer van een bepaald soort geweld. Ik was niet bereid op bevel van één of andere idioot medemensens dood te schieten ter verdediging van economische belangen en structuren die de mijne niet waren of zijn. Ik ben dus niet tegen geweld hoedanook. Mensen waar ik om geef, die wil ik best met alle middelen verdedigen en beschermen. Of bijvoorbeeld in een betoging, als de flikken weer eens repressief optreden, dan heb ik geen scrupules om een steen vast te pakken.

Veto: Je bent na de 10.000 acties veroordeeld geweest tot 2.000 fr. boete wegens het schoppen van een flik. Heb je dat gedaan?

Peter Vh.: (lacht) Blijkbaar toch niet hard genoeg! Mijn statuut werd dus effectief op 1 augustus 1980. Ik heb eerst een tijd in Brussel bij de ANBJ gewerkt, daarna hierin Leuven, in *Ter Wande*, een instelling voor karaktergestoorde kinderen. Al vlug werd het me duidelijk dat ik niets anders was als een goedkoop arbeidskracht, een indirecte vorm van subsidiëring voor die organisaties. Gewetensbezwaarde zijn is een truk van de Staat om kritische elementen uit te rangeren door ze in te schakelen in alternatieve instellingen waar ze niet veel kwaad kunnen en waar ze zich moeilijk kunnen organiseren, want als je acties onderneemt snij je in het vlees van de instellingen en niet in die van

het ministerie. Je kan het een mooi voorbeeld van *repressieve tolerantie* noemen: het verzet kanaliseren in de instituties zodat de relevantie verloren gaat.

Veto: Is dat de reden dat je na veertien maanden dienst er mee kapt en totaalweigeraar werd?

Peter Vh.: Inderdaad was de vraag naar de relevantie één van de redenen. Ik trek niet in twijfel dat werken in bepaalde instellingen nuttig is, maar mag ik alsjeblieft zelf uitmaken wat ik wil doen. Ik vind niet dat de Staat me kan verplichten, ik wil mijn eigen leven leiden, zelf iets realiseren, met de mensen en op de manier die ik zelf interessant vind. Het bewijs dat het statuut dient om mensen koel te houden is wel dat men me vijf maanden bijaf nadat ik een beetje van mijn oren had gemaakt. Dat kwam dus op een totale diensttijd van vijftienvintig maanden! De doorslag werd trouwens gegeven toen we een document van, vijf januari 1981 ontdekt dat de Belgische Staat aan de Verenigde Naties zond (nr. E/CN.4/1419/Add3). Daarin staat dat gewetensbezwaarden op dezelfde voet moeten behandeld worden als gewone soldaten. Artikel 109 van de gecoördineerde dienstplichtwetten bepaalt dat de minister van Binnenlandse Zaken, zo de behoeften van de organisatie van de Civiele Bescherming in oorlogs- of rampentijd overschreden worden, de gewetensbezwaarden aanwijst die in *militaire dienstplicht* gaan. Het statuut is dus geen enkele garantie op een pacifistische dienstdoening ten tijde van oorlog. BDJ (*de belangenverneging van de gewetensbezwaarden*, red.) heeft dit trouwens aan ons toegevegen. Hieruit blijkt dat de Staat zo corrupt is dat ze niet langer het recht kan opeisen over mijn diensten te beschikken.

Veto: Maar wat is de relevantie van deze dergelijke actie? Sinds 1964 bestaat dat statuut nu eenmaal. Gaan de mensen jullie niet beschouwen als niksnutten?

Peter Vh.: Ik weet zelf wat ik wil doen, hoe andere mensen daarop reageren kan me niet zoveel schelen. Dit is op de eerste plaats een persoonlijk protest. Als mensen het voorbeeld

willen volgen, des te mooier, maar dat is niet het eerste doel van mijn totaalweigeren. Ik wil konsekwent zijn tegenover mezelf.

Veto: Moeten we daar het etiket 'anarchisme' opplakken?

Peter Vh.: Een etiket is als een vlinder. Je vangt hem, prikt hem op een bord en plakt er een naambordje onder, en 't is gedaan. Dat is ook de taktiek van de overheid:sd we plakken er een naam op, zo van «dat zijn anarchisten» om ons zo te kunnen kriminaliseren. Ik voel me wel anarchist maar die naam is niet essentieel; het is gewoon een levenswijze voor mij.

Veto: Je reageert al als individu tegen een uiting van de staat, zonder de bal eigenlijk naar die staat terug te spelen. Ga je zo niet geïsoleerd geraken?

Peter Vh.: Wij reageren inderdaad op de eerste plaats tegen het regime, de Staat. Wij voeren een politieke actie en verschillen dan ook fundamenteel van de gewetensbezwaarden. Wij willen wel degelijk de bal terugspelen. Voor ons is het oorlog. Maar we doen het op onze manier. We zullen allerlei acties voeren tot ze ons oppakken. Vrijdag gaat bijvoorbeeld zo een actie door (zie kader, nvdv.).

Veto: Maar ze pakken jullie niet op. *Martin Van Kerrebroeck* loopt al twee jaar vrij rond, en jij werd zopas bij een actie door de rijkswacht opgepakt en prompt weer vrijgelaten.

Peter Vh.: Volgens mij is dat gewoon psychologische oorlogsvoering. Ze jagen ons op. Nij telefoons worden afgetapt, onze brieven geopend, worden gevolgd. Ze willen 'niet' ons een bepaalde stemming tegen het leger kool, of dat de gewetensbezwaarden in beroering komen. En daarom doen ze zolang als het kanb niets, zodra ze van brede actie geen sprake kan zijn. Uiteindelijk zullen ze wel iets moeten doen. Ofwel doen wij teveel acties, ofwel komen er teveel totaalweigeraars. Zopas is er bijvoorbeeld iemand uit Gent bijgekomen, en in Wxallonië zijn er ook al twee. In Nederland is het ook met wegingen begonnen, en daar zijn nu rees 26 totaalweigeraars. Belangrijk is trouwens ook dat de mensen van ons horen. In enkele kranten hebben al artikels gestaan, we hebben een brochure op 30.000 ex. verspreid en een affiche op 7.000.

Veto: Waar komt dat geld vandaan?

Peter Vh.: Dan moet ik eerst iets over Onkruid vertellen. Dat is een antimilitaristische actiegroep, die ook in Nederland actief is en eerder anarchistischerd samengesteld is, datb wil zeggen dat er geen leiders of zo zijn. Het geld dat we verdienen leggen we samen, en daar mee wordt alles betaald.

Veto: Stel je voor, je wordt opgepakt, wat dan?

Peter Vh.: Dan komt er een proces. We kunnen dan heel wat jaren de bak invliegen, daar zijn in België geen recente voorbeelden van. Ze kunnen, ons trouwens ook voor vanalles behalve totaalweigeren proberen te berechten, bijvoorbeeld voor samenwerking en opruiing, of voor de één of andere actie die we hebben gedaan. Of ze verklaren ons gewoon zot. Een belangrijke precedent is er wel in de jaren dertig geweest, het proces *Dieu-Campion*. Wij richten ons daar een beetje op. Net als zij zullen wij ook trachten een hele hoop getuige-deskundigen op te roepen; de contacten daartoe zijn trouwens als gelegd.

Veto: Nog een laatste vraag: door wie worden jullie nu eigenlijk betaald?

Peter Vh.: Door Moskou natuurlijk, sinds jaar en dag! (lacht)

Jozef Schildermans
Jean Vanempts

Peter Vanhoutte, Belgische regering stelt dat gewetensbezwaarden op gelijke voet moeten worden behandeld als de soldaten.

LEZERSBRIEVEN

Reklame in Veto

Ik stel vast dat na twee gepubliceerde lezersbrieven die de sex-reklame in Veto aankloegen, de toon van de reklame veranderd is (of er een verband is tussen beide feiten blijft ongewis voor ons).

Ik stel vast dat de laatste twee weken in de plaats daarvan geweld troef is. Dat dit verheerlijken van mannelijk geweld mij even beëngend en vernederend overkomt, als het tentoon spreiden van 'vrouwelijk schoon', hoef ik hopelijk niet uit te doeken te doen.

Ik stel vast dat de aanvang die Veto genomen heeft reclame op te nemen niet zo suksesvol misschien is als verwacht werd. OK, maar wat ik tenminste mis, is een duidelijke stellingname van de Veto-redactie, als de moedige beslissing zulke reclame te weren, er niet in zou zitten.

in de hoop op een antwoord,

Kris

De redactie werkt zowel aan een artikel over porno als aan een analyse van het Leuvense filmaanbod (en van zijn structurele oorzaken). Even geduld dus.